

ERIN HUNTER

WSOY

SOTURI- KISSAT

TÄHDETÖN KLAANI

1

JOKI

ERIN HUNTER

SOTURI- KISSAT

TÄHDETÖN KLAANI
1

JOKI

SUOMENTANUT NANA SIRONEN

WERNER SÖDERSTRÖM OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Englanninkielinen alkuteos WARRIORS, A STARLESS CLAN #1: RIVER

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title
WARRIORS, A STARLESS CLAN #1: RIVER

Text copyright © Working Partners Limited 2022

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2022

Map art © Dave Stevenson 2015

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2025

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-51263-0

Painettu EU:ssa

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

- Päällikkö** **VATUKKATÄHTI** – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
- Varapäällikkö** **ORAVALIITO** – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen käpälä
- Parantajat** **NÄRHISULKA** – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät
LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
- Soturit** (kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja)
VALKOSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät
KOIVURUSKA – vaaleanruskea raidallinen kolli
HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli;
LAAKERITASSUN (kullanvärinen raidallinen kolli) mestari
UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras
LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät;
LIEKKITASSUN (musta kolli) mestari
KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja
KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras;

PEIPPOTASSUN (kilpikonnakuviainen naaras)

mestari

KUKKASADE – kilpikonnakuviaisen ja valkoisen

kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia

valkoisia laikkuja

MURATTILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen

kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KOTKASIPI – kellanpunainen naaras;

MYRTTITASSUN (vaaleanruskea naaras) mestari

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli

NEILIKKAKORVA – tummanharmaa naaras

MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on

keltaisia läiskiä

KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras

RATAMORAITA – tummanruskea naaras

VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät

silmät

EVÄHYPPY – ruskea kolli

SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuviainen kolli

LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras

SUKKELAKYNSI – ruskea raidallinen kolli

LEHTIVARJO – kilpikonnakuviainen naaras

LEIJONAROIHU – kullanuskea raidallinen kolli,

jolla on meripihkanväriset silmät

Kuningattaret	(naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja) KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras; SIILIPENNUN (oranssivalkoinen raidallinen naaras), VARSIPENNUN (oranssi raidallinen kolli) ja HARMAAPENNUN (valkoinen kolli, jolla on harmaita täpliä) emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä SANIAISTURKKI – kullanruskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö	TIIKERITÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
Parantajat	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja VARJONÄKY – harmaa raidallinen kolli
Soturit	KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät KIVISIIPPI – valkoinen kolli

KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja
PELLAVAJALKA – ruskea raidallinen kolli
VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli
LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät
KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät
MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras
RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras
PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli
HUMALAVIIKSI – kolmivärinen naaras
ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli
KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras
KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen naaras
LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli
LOIKKA-ASKEL – harmaa raidallinen naaras
VALOHYPPI – ruskea raidallinen naaras
LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras
KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli
NOTKOLÄHDE – musta kolli
AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras

Kuningattaret **KYHKYSIIPPI** – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät; **PIHLAJAPENNUN** (kellanpunainen kolli) ja **KOIVUPENNUN** (vaaleanruskea kolli) emo

KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla on valkoiset käpälät; **KUUSIPENNUN** (ruskea raidallinen kolli), **VIRTAPENNUN** (harmaa raidallinen naaras), **HEHKUPENNUN** (musta naaras) ja **KUISKEPENNUN** (harmaa kolli) emo

Klaanin-
vanhimmat **TAMMITURKKI** – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö **LEHTITÄHTI** – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

Varapäällikkö **HAUKKASIPI** – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät

Parantajat **PISAMATOIVE** – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat

HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli

Sovittelija **PUU** – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

Soturit **VARPUSTURKKI** – tummanruskea raidallinen kolli

IHMEMIES – mustavalkoinen kolli

KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli

JUURLÄHDE – keltainen kolli

NEULASKYNSI – mustavalkoinen naaras

LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras

SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli

HAARAHAUKKAVIIRU – punertavan ruskea kolli

HARRIPURO – harmaa kolli

KIRSIKKAHÄNTÄ – pörröinen kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras

PILVIUSVA – valkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät

HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja

KILPIKONNAVAUHTI – kilpikonnakuvioiden naaras

KANILOIKKA – ruskea kolli

PEUKALOISLENTO – kullanvärinen raidallinen naaras

RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras;
KUORIAISTASSUN (mustavalkoinen raidallinen kolli) mestari

TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla on siniset silmät

NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli

PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras

VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras

ORVOKKIHOHDE – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät

BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät

VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on korpinmustat korvat

PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras

SOMERONENÄ – kellanruskea kolli

AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras;

MEHILÄISTASSUN (raidallisen ja valkoisen kirjava naaras) mestari

MESILAULU – ruskea naaras

Kuningattaret **NUPPUSYDÄN** – kellanpuna-valkoinen naaras;
HARJUPENNUN (punertava naaras, jolla on valkoinen nenä) ja **HÄMYPENNUN** (valkoinen kolli, jolla on ruskeat käpälät ja korvat) emo

Klaanin-
vanhimmat **KELTASANIAINEN** – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi

TUULIKLAANI

Päällikkö **JÄNISTÄHTI** – ruskeavalkoinen kolli

Varapäällikkö **VARISSULKA** – tummanharmaa kolli

Parantajat **HAUKKALENTO** – harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa;
UJELLUSTASSUN (harmaa raidallinen naaras) mestari

Soturit **YÖPILVI** – musta naaras

JUOVASHIPI – laikukkaanruskea naaras

OMENAHOHDE – keltainen raidallinen naaras

LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KORPILAU LU – ruskea naaras

HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää

VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen naaras, jolla on siniset silmät

SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras

KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli

LAULULOIKKA – kilpikonnakuviainen naaras

SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras

VILSKEJALKA – ruskeavalkoinen kolli

HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa valkoinen läikkä

KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli

HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli

LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras

Kuningattaret KIURUSHIPI – vaaleanruskea raidallinen naaras;
RAITAPENNUN (harmaa raidallinen kolli) ja
PUROPENNUN (mustavalkoinen kolli) emo

Klaanin-
vanhimmat VIKSIINENÄ – vaaleanruskea kolli
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea
harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset silmät

JOKIKLAANI

Päällikkö	USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset silmät
Varapäällikkö	RUOKOVIIKSI – musta kolli
Parantajat	PERHONSIIPPI – täplikäs kullanvärinen naaras; HALLATASSUN (vaaleanharmaa naaras) mestari
Soturit	HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-vaaleanruskea naaras MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli SÄIHKYTURKKI – hopeanvärinen naaras LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli NIISKUPIILVI – harmaavalkoinen kolli SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras LOISKEHÄNTÄ – ruskea raidallinen kolli SUMUNENÄ – harmaavalkoinen naaras JÄNISLOISTE – valkoinen kolli JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset silmät; USVATASSUN (kilpikonnakuviainen ja valkoisen kirjava naaras) mestari KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on harmaat korvat

YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on
siniset silmät

VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras;

HARMAATASSUN (hopeanvärinen raidallinen kolli)
mestari

Klaanin-
vanhimmat

SAMMALTURKKI – kilpikonnakuvioiden ja
valkoisen kirjava naaras

ESINÄYTÖS

TÄYSIKUU PURJEHTI puunlatvojen yllä ja loi kylmää valoaan kokoontumiseen. Puhujantammen ympärillä parveili kissoja; puun oksilla kyyhöttivät kissojen päälliköt puolittain piilossa varhaisen lehtikadon kellastamien lehtien seassa. Heistä näkyi pelkät silmät, hohtavat kuin pienet kuut.

Varjoklaani oli saapunut paikalle viimeisenä, ja varjoklaanilaiset pujottelivat edelleen toisten joukossa paikkoja etsimässä. Eräs mustavalkoinen Varjoklaanin kolli seisoi syrjemmällä ja antoi katseensa kiertää koolla olevia kissoja kunnes löysi taivasklaanilaisnaaraan, jonka valkea, ruskealaikukuinen turkki hohteli kuunvalossa. Kollin kurkussa hyrähtikehräys.

Huomatessaan kollin katseen naaras nosti hiukan päätään, vetäytyi sitten vaivihkaa aivan aukion reunaan ja etsi paikan pensaan varjosta. Kolli liittyi hänen seuraansa, ja he kävivät istumaan vierekkäin.

»Luulin ettet tulisi ollenkaan», naaras sanoi hiljaa.

Kolli värähti tuntiessaan naaraan lämpimän hengityksen korvansa juuressa. »Tiikeritähti haluaa aina tehdä näyttävän sisääntulon», hän vastasi.

Tuskin hän oli ehtinyt sanoa sen, kun Varjoklaanin päällikkö ulvahti kovaan ääneen ja ojentautui Puhujantammen oksalla. »Kaikkien klaanien kissat», Tiikeritähti maukui, kun puheensorina lakkasi. »Tervetuloa kokoontumiseen.»

Myrskyklaanin päällikkö Vatukkatähti kertoi kuulumisensa ensimmäisenä, mutta hänen sanansa menivät Varjoklaanin kollilta ohi kuin lämmin tuuli joka tuskin edes pörröttää turkia. Hän oli täysin keskittynyt vieressään olevaan naaraaseen.

Hän tunsi onnea joka teki melkein kipeää. Hän muisti miten pitkään he olivat rakastaneet toisiaan, miten he olivat alkaneet ensin vilkuilla toisiaan kokoontumisissa ja vaihtaa aika ajoin pari sanaa ja onnistuneet sitten tapaamaan muutama kertaan klaaniensa rajalla järven rannassa. Heidän yhteiset hetkensä olivat tuntuneet mittaamattoman arvokkailta, ja toisaalta täydeltä petturuudelta.

Mitä perheemme ja klaanitoverimme sanoisivat, jos tietäisivät?

Joskus Varjoklaanin kolli oli toivonut, että kaikki järjestyisi jotenkin. Olihan hänen klaaninsa päällikkö Tiikeritähtikin rakastunut Myrskyklaanin kissaan, joka oli lähtenyt klaanistaan Tiikeritähden kumppaniksi. Oli kuitenkin kestänyt hyvin kauan, ennen kuin Kyyhkysiipi oli hyväksytty Varjoklaanissa.

Me olemme kumpikin uskollisia klaanillemme, kolli ajatteli ja vilkaisi Taivasklaanin naaraaseen hellästi. Emme me halua menettää perhettämme tai ystäviämme.

Hän ihasteli naaraan kaulan viehkeää kaarretta ja muisteli, miten taivasklaanilainen oli tullut Varjoklaaniin vartioimaan vankina pidettyä huijaripäällikköä, Saarniturkkia. Tuntui puistattavalta ajatella pahaä henkikissaa, joka oli ottanut Vatukkatähden ruumiin valtaansa ja johtanut Myrskyklaania siihen saakka, kunnes huijaus oli paljastunut. Vallassa olles-

saan vale-Vatukkatähti oli ollut vähällä ajaa klaanit tuhoon kitkiessään kissojen joukosta lainrikkojia.

Se oli ollut klaaneille kamala koettelemus, ja kolli tunsi pientä syyllisyyttä siitä, miten ihanaa aikaa se oli hänelle ja ruskeavalkoiselle naaraalle ollut. Aiemmin he eivät olleet voineet toivoa muuta kuin satunnaista salaista hetkeä yhteisellä rajalla. Mutta kun Saarniturkki oli otettu vangiksi Varjoklaaniin, muut klaanit olivat lähettäneet vuorotellen sotureita häntä vartioimaan, ja niin naaras oli onnistunut pääsemään Varjoklaanin leiriin. Silloin he olivat saaneet harvinaislaatuisen tilaisuuden istuskella vieretysten juttelemassa ja viettää aikaa yhdessä ilman että se tuntui olevan pois omien klaanivelvollisuuksien hoitamisesta.

Kaiken kukkuraksi heidän hirveä pelkonsa lainrikkojiksi leimautumisesta oli huuhtoutunut pois kuin oksanpätkä viherlehden tulvissa. Soturilaki oli muuttumassa. Tähtiklaani ei enää kieltäisi heitä olemasta yhdessä.

Kollin ajatukset katkesivat, kun Taivasklaanin naaras tökäsi häntä kylkeen. »Herätys!» naaras kuiskasi. Hänen silmänsä välkehtivät ja hänen häntänsä värisi innosta. »Usvatähti aikoo nyt kertoa soturilain muutoksista. Sitähän me tulimme kuulemaan.»

Kun Saarniturkki oli viimein kukistettu, muutamat elävät kissat olivat saaneet poikkeuksellisen tilaisuuden käydä vierailemassa Tähtiklaanin metsästysmailla. Heidän palattuaan heille oli myönnetty arvonimi Valot Usvassa, ja tuliaisiksi heillä oli suunnitelma, joka muuttaisi kaikkien klaanien elämää.

Etenkin meidänlaistemme kissojen, kolli ajatteli vilkaisten naaraaseen rakastavasti.

Kun kolli nosti katseensa, hän näki Jokiklaanin päällikön etenevän hitaasti kohti oksansa päätä. Hän ei ollut aiemmin

tajunnutkaan, miten heiveröiseltä Usvatähti näytti: kuononympäryys oli aivan harmaantunut, ja aiemmin tuuhea ja kaunis siniharmaa turkki oli alkanut ohentua eikä kiiltänyt enää. Päällikkö katseli kuitenkin edelleen koolla olevia kissoja ehdottomalla klaanipäällikön arvokkuudella ottaessaan puheenvuoron.

Varjoklaanin kolli ja Taivasklaanin naaras vilkaisivat odottavasti toisiinsa ja keskittyivät sitten kuuntelemaan Usvatähteä. Kaikki muut tekivät samoin; kukaan ei katsonut heihin. He painautuivat hiljaa toisiaan vasten ja kietoivat häntänsä yhteen.

Mustavalkoisen kollin sydän jyskytti niin kovaa, että hän uskoi sen ehkä repeävän rinnasta irti. *Asiat ovat muuttumassa...* hän ajatteli. *Hyvä Tähtiklaani, tapahtuipa mitä vain, niin anna meidän olla yhdessä.*

LUKU 1

LIEKKITASSU ISTUI kyyryssä Myrskyklaanin tuoresaaliskasalla ja repäisi palan edessään olevasta hiirestä. Mehevä liha maistui hänen suussaan kuitenkin kuolleilta lehdiltä, ja kun hän nielaisi, pala tuntui painavan mahassa kuin kivi. Hän ei pystynyt ajattelemaan mitään muuta kuin soturiarviointiaan, jonka oli määrä alkaa heti kun hän ja muut oppilaat olisivat ehtineet syödä loppuun.

Hänen kasvattiperheveljensä Laakeritassu, jonka kanssa hänellä oli yhteinen ateria, nousi hänen vierestään, keinutteli vimmatusti takapäätänsä, ponkaisi hurjaan loikkaan ja nappasi etukäpäliinsä maassa lojuvan pikkukiven.

»Kiinni jäit!» hän ulvahti. »Tuo oli paras loikkani», hän kuulutti hypellessään takaisin Liekkitassun luo. Hänen silmänsä säkenöivät innosta. »Minä aion napata tosi paljon riistaa. Hiiret ja oravat, varokaa! Täältä tulee Laakeritassu!»

»Niinpä niin», Liekkitassu mutisi.

Laakeritassu kyyristyi hänen viereensä ja pukkasi häntä rohkaisevasti. »Hei, älä hermoile», Laakeritassu maukui. »Kyllä se hyvin menee. Sinähän olet loistava saalistaja.»

Liekkitassu nyökkäsi ja pakottautui haukkaamaan vähän lisää hiirtä. Saadakseen ajatuksensa pois tulevasta arvioinnista hän käänsi korviaan kohti vanhempia kissoja, jotka söivät

yhdessä riistaa vähän matkan päässä ja näyttivät keskustelevan vakavasti päät lähekkäin.

»En oikein tiedä mitä ajatella soturilain muuttamisesta», Koivuruska sanoi juuri hermostuneesti. »Etenkään siitä suunnitelmasta, että päälliköstä voitaisiin hankkiutua eroon. Sehän olisi sama kuin... kuin jos käskisi aurinkoa olemaan paistamatta!»

Murattilampi tuhahti paheksuvasti. »Olisimme kyllä taatusti olleet hyvillämme, jos olisimme voineet hankkiutua eroon Saarniturkista», hän huomautti. »Siis jo silloin, kun vielä luulimme häntä Vatukkatähdeksi. Annoimme hänen olla päällikkönä siitä huolimatta, että hän karkotti kissoja ja epäili kaikkien uskollisuutta mehiläisaivoisella tavalla – ja kissoja kuoli sen takia.»

»Mutta miten usein sellaisen kissan kanssa voi joutua tekemisiin?» Koivuruska kysyi.

»Yksikin kerta riitti», Okakynsi vastasi heilauttaen korviaan. »Minä olen samalla kannalla kuin Murattilampi.»

»Mutta Saarniturkki ei ollutkaan mikään oikea päällikkö», Koivuruska intti. »Jos hän ei olisi anastanut Vatukkatähden ruumista, häntä ei olisi päästetty päälliköksi. Eikä Tähtiklaani ollut antanut hänelle yhdeksää henkeä ja päällikkönimeä. Nämä uudet säännöt koskevat nimenomaan Tähtiklaanin hyväksymän päällikön syrjäyttämistä. Se on ihan eri asia.»

»Onhan se niinkin», Okakynsi myönsi vastahakoisesti.

»Toisaalta kyllä Tähtiklaanikin joskus erehtyy», Murattilampi maukui. »Ensimmäiselle Tiukeritähdelle annettiin yhdeksän henkeä.»

»Totta. Mutta yhtä juttua en tajua: jos klaani syrjäyttäisi päällikkönsä, mitä tapahtuisi päällikön yhdeksälle hengelle?» Kirsikkasade maukui. »Nehän ovat peräisin Tähtiklaanilta, joten eivät kai tavalliset elävät kissat voi ottaa niitä pois?»

»Voisimme me yrittää, jos päällikkö olisi samanlainen hirviö kuin Saarniturkki», Hiiriviiksi maukui työntäen kyntensä esiin. Hänen silmänsä hohtivat vihaisesti, ja Liekkitassu muisti soturin menettäneen kaksi sisarustaan Saarniturkin valheiden takia.

Pari kolme kissaa haukkoi kauhistuneena henkeä, ja Liekkitassu vilkaisi säikähtäneenä Laakeritassuun.

»Päällikkö on päällikkö», Kimalaisraitia sanoi tiukasti ja väläytti harmaavalkoiseen kalliin tuiman katseen. »Päällikölle ei hangoitella vastaan, päällikköä ei syrjäytetä, eikä päällikköä etenkään tapeta. Sellaisesta päätyisi takuulla Synkkään Metsään.»

»Pysy turkissasi.» Okakynsi heilautti häntäänsä nuoremmalle kollille, joka kavahti taaksepäin loukkaantuneen näköisenä. »Sinä et tunne Synkkää Metsää – ainakaan samalla tavoin kuin minä ja Murattilampi. Eikä soturilaki ole koskaan ollut niin joustamaton. Monet teistä ovat varmasti niin nuoria etteivät muista, mutta minä en unohda koskaan, miten Varjoklaani hääti päällikkönsä Rikkotähden klaanista, silloin vanhassa metsässä. Hän jos joku ansaitsi sen. Tähtiklaani ei kuitenkaan perinyt takaisin Rikkotähden henkiä eikä antanut yhdeksää henkeä Varjoklaanin seuraavalle päällikölle Yötähdelle.»

Leijonaroihu, joka oli tähän saakka vain kuunnellut hiljaa, veti karheaa kieltään pitkin kullankäristä turkkiaan mieteliään näköisenä. »Se oli sitä aikaa, Okakynsi.» Hänen äänensä kumpusi matalana ja lämpimänä syvältä kurkusta. »Nykyisin Tähtiklaani saattaisi päätyä ottamaan päälliköltä henget pois. Loppujen lopuksi Valot Usvassa ryhtyivät tekemään näitä lakimuutoksia juuri Tähtiklaanin aloitteesta.»

Okakynsi heilautti korvaansa ärtyneenä. »Olisipa Harmaaraita täällä selittämässä», hän jupisi. »Harmaaraita tiesi miten

asiat silloin ennen muinoin toimivat. Minä en kerta kaikkiaan tajua, mitä Synkässä Metsässä tapahtui, mutta haluaisin tajuta.»

»Etkä ole ainoa», Leijonaroihu vastasi. »Meidän on kuitenkin luotettava siihen että päällikkömmme ymmärtävät asian ja toimivat oikein.»

Okakynsi vain murahti vastaukseksi.

»Mitä mieltä sinä olet, Liekkitassu?» Laakeritassu mussutti suu hiirtä täynnä. »Pitäisikö meidän voida hankkiutua päälliköstä eroon?»

Liekkitassu käänsi huomionsa pois vanhempien kissojen keskustelusta. »Kai meidän pitäisi», hän vastasi toivoen hiukan, että vanhemmat soturit kuulisivat. »Paitsi että minusta se ei vielä riitä. Klaanit saattaisivat toimia paremmin, jos vaihtaisimme päällikköä säännöllisesti.»

Laakeritassun silmät levisivät, ja hän oli tukehtua saaliinpalaan. »Mitä ihmettä!»

»No, mikä on toinen vaihtoehto?» Liekkitassu kysyi. »Nykyisessä järjestelmässä yksi edellisen päällikön valitsema kissa saa pompotella kaikkia muita niin kauan kuin yhdeksää henkeä riittää. Onko se sitten muka reilua?»

Toettuaan vähän hänen kasvattiperheveljensä alkoi pyöritellä silmiään. »Ehkä sinun ei kannata sanoa tuota liian kovaan ääneen», hän huomautti, »etenkin kun ottaa huomioon että päällikkömmme Vatukkatähti on sinulle sukua.»

Liekkitassu veti niskansa köyryyn. »Ihan niin kuin kukaan minua kuuntelisi», hän jupisi äkäisenä.

Hän pakotti itsensä syömään lisää hiirtä ja toivoi hiljaa mielessään, että muut lakkaisivat arvioimasta häntä hänen sukulaistensa mukaan. Hänen emonsa oli Kipinäkarva, klaanipäällikkö Vatukkatähden ja varapäällikkö Oravaliidon tytär – ja Oravaliidon isä taas oli ollut Tulitähti, metsän kaikkien

aikojen mahtavin päällikkö. Kukaan ei tajunnut, miten raskasta oli, kun omissa suonissa virtasi sellaisten kissojen veri.

Minut on tavallaan nimettykin Tulitähden mukaan, hän tuumi. Sitten hän vilkaisi tassujaan ja jatkoi ajatustaan: Mikä on aika outoa, koska minä en ole ollenkaan tulen värinen. Kaipaa Tulitähti sitten oli niin huikea kissa, että Kipinäkarvasta tuntui tärkeämmältä muistuttaa kaikkia meidän sukulaisuudestamme kuin katsoa millainen minä oikeasti olen. Mahtoikohan isä olla asiasta samaa mieltä?

Suurin osa kissoista ei koskaan edes maininnut Liekkitassun isää Kiurulaulua, joka oli kuollut ennen kuin Liekkitassu oli ehtinyt tutustua häneen. Liekkitassun mestari Liljasydän oli Kiurulaulun emo, ja hän kertoi toisinaan tarinoita Kiurulaulusta. *Ehkä Kiurulaulu olisi ymmärtänyt minua, Liekkitassu haikaili. Liljasydämen mielestä minä olen isäni näköinen.*

Hän nielaisi viimeisen hiirenpalan; Laakeritassu oli jo lopettanut ruokailun ja istui puhdistamassa viiksiään. Liekkitassun nuollessa huuliaan Kipinäkarva tassutti paikalle.

»Onnea arviointiin molemmille», emo naukaisi.

»Kiitos, Kipinäkarva!» Laakeritassu vastasi ja pomppasi kypälilleen.

Liekkitassu nyökkäsi kohteliaasti. »Kiitos.»

»Sinulla menee taatusti hyvin», Kipinäkarva sanoi.

Liekkitassua harmitti, että hän tunsikin olonsa niin jähmeäksi ja vaivautuneeksi emonsa seurassa. Kyllä hän tiesi, että Kipinäkarva rakasti häntä. *Niin, totta kai, kun hän on kerran emoni.* Hän ei kuitenkaan oikein tiennyt, pitikö Kipinäkarva hänestä juurikaan. Toisinaan hänestä tuntui, että emo ei tuntenut häntä riittävän hyvin pitääkseen hänestä.

Kipinäkarva ei ollut hoitanut häntä hänen ollessaan pikku-pentu, koska ensin Kiurulaulun kuolema ja sitten Liekki-

tassun pentuetoiverin Välkepennun kuolema olivat masentaneet Kipinäkarvan niin, että Ratamoraita oli ottanut hänen pentunsa imetettäväksi.

Myöhemmin Kipinäkarva ja Peippotassu – Liekkitassun eloon jäänyt pentuetoiveri – olivat lähentyneet toisiaan joututtuaan yhdessä vale-Vatukkatähden karkottamiksi. Liekkitassu puolestaan oli jäänyt yksinään Myrskyklaanin leiriin. Ehkä niin varhainen ero emosta sai aikaan sen, että Kipinäkarva tuntui Liekkitassusta vieraalta. Hän ei ollut edes varma, halusiko tuntea Kipinäkarvaa; toisaalta hän toivoi saavansa emoltaan huomiota, ja toisaalta hän oli katkera, koska oli joutunut hylätyksi.

Nyt Kipinäkarva ei tuntunut keksivän mitään sanottavaa. Liekkitassu seiso vain aloillaan kiusallisen hiljaa, ja emo nyökkäytti hänelle päätään ja tassutti sitten leirin poikki paikkaan, jossa Peippotassu oli syömässä tuoresaalista Laakeritassun pentuetoiverin Myrffitassun kanssa. Liekkitassu huomasi heti, miten paljon rennommaksi Kipinäkarva muuttui koskettaessaan Peippotassun kanssa neniä ja lipaistessaan hänen korvallistaan rakastavasti.

Liekkitassu käänsi katseensa pois ja huomasi Laakeritassun ja Myrffitassun emon Ratamoraïdan, joka oli ottanut hänet ja Peippotassun hoiviinsa. Ratamoraita heilautti heille häntäänsä kannustavasti. Liekkitassu nosti päätään vastaukseksi ja päästi pitkän huokauksen. *Joskus toivon että Ratamoraita olisi emoni.*

Hänen mestarinsa Liljasydän oli jo odottelemassa leirin sisäänkäynnillä, ja paikalle tassuttivat nyt myös Laakeritassun mestari Hiiriviiksi sekä Peippotassun mestari Tuhkasydän. Hetken kuluttua myös Myrffitassun mestari Kotkasiipi pujahti esiin soturien pesästä ja pinkaisi leirin poikki mukaan seurueeseen.

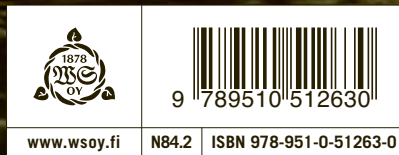
»Suojele Jokiklaania!
Äläkä luota kehenkään!»

Soturikissaklaanien historiassa kääntyy uusi lehti:
on tullut rauhan, yhtenäisyyden ja muutoksen
aika. Uusi soturisukupolvi nousee, ja ikaikaista
soturilakia päätetään uudistaa. Yllättäen Jokiklaani
kohtaa ennennäkemättömiä vastoinkäymisiä, ja
tulevaisuus alkaa näyttää uhkaavalta. Nuorten
kissojen arkihuoliin sekoittuu pahoja aavistuksia:
mitä klaaneissa oikein tapahtuu?

Joki aloittaa uuden Tähdetön klaani -saagan, jonka
tapahtumat sijoittuvat Rikottu laki -saagan jälkeen.

Suomentanut Nana Sironen

Kannen kuva: Owen Richardson